

การพัฒนาตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน ในกลุ่มประเทศอาเซียน

DEVELOPMENT OF HEIRACHICAL MODEL OF STUDENT READING LITERACY IN ASEAN COUNTRIES

ผู้วิจัย

จุฑาทิพย์ สว่างสุวรรณ¹

Jutatip Suangsuwan

jutasu3@hotmail.com

กรรมการควบคุม

รศ.ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ²

รศ.ดร. วินัย ดำสุวรรณ³

ดร. สนั่น ประจงจิตร์⁴

Advisor Committee

Assoc. Prof. Dr. Prompilai Buasuwan

Assoc. Prof. Dr. Winai Damsuwarn

Dr. Sanan Prajongjit

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนในกลุ่มประเทศอาเซียนและ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนายในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน การวิจัยนี้ดำเนินการโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลจากฐานข้อมูล PISA 2009 ที่เป็นปีปัจจุบันที่สุดที่มีการทดสอบโดยเน้นเรื่องการรู้เรื่องการอ่านมาใช้ในการวิเคราะห์ ตัวอย่างการวิเคราะห์ คือข้อมูลของนักเรียนที่มีอายุ 15 ปี จำนวน 16,644 คนในประเทศกลุ่มอาเซียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์พหุระดับ โดยโปรแกรม Mplus ซึ่งมีรูปแบบการวิเคราะห์สองระดับ ได้แก่ การวิเคราะห์ระดับนักเรียนและระดับโรงเรียนผลการตรวจสอบความตรงของตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านและผลการปรับตัวแบบพบว่า ตัวแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ได้แก่ ค่า $\chi^2 = 28.546$, $df = 17$, $\chi^2/df = 1.679$, $P\text{-value} = 0.0389$, $CFI = 0.999$, $TLI = 0.998$, $RMSEA = 0.006$, $SRMRW=0.004$, $SRMRB = 0.032$, ค่า χ^2/df มีค่า

น้อยกว่า 5 ค่าดัชนี CFI และ TLI ที่มีค่ามากกว่า 0.08 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.08 และ SRMR มีค่าต่ำกว่า 0.05 และพบว่าตัวแปรทำนายที่ศึกษามีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ ตัวแบบพหุระดับ การรู้เรื่องการอ่าน โครงการ PISA2009

ABSTRACT

The aims of this research were 1) to develop a model of student reading literacy in ASEAN countries and 2) to study the effect of predicted variables on reading literacy in this model. The secondary data were obtained from PISA2009 emphasize on reading literacy. A data ample was a set of 16,644 students at the age of fifteen. This research used Mplus for the analysis of two-level data namely student and school level.

The result revealed that the adjusted modeling was fitted to empirical data with $\chi^2 =$

¹ นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
หมายเหตุ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

28.546, $df = 17$, $\chi^2/df = 1.679$, P-value = 0.0389, CFI = 0.999, TLI = 0.998, RMSEA = 0.006, SRMRW=0.004, SRMRB = 0.032, $\chi^2/df < 5$, CFI and TLI > 0.08, RMSEA < 0.08 and SRMR < 0.05. It also found that the predicted variables affected on dependent variables in the student reading literacy heirarchical model.

Keywords: Heirarchical Model, Reading Literacy, PISA2009

บทนำ

การรู้เรื่องการอ่าน (reading literacy) เกิดจากการผสมระหว่างคำว่า reading ที่หมายถึงการอ่าน และ literacy ที่หมายถึง การรู้เรื่อง รวมแล้ว reading literacy จึงหมายถึงการรู้เรื่องการอ่าน คำว่า reading literacy มีการนำมาใช้แปลเป็นคำภาษาไทยที่หลากหลาย เช่น การรอบรู้การอ่าน การรู้เรื่องการอ่าน สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2557) และประสงค์ เมธีพิณิจกุล (2550) ได้ให้ความหมายคำว่า การรู้เรื่องการอ่าน โดยการแปลคำจำกัดความของ OECD และสรุปว่า

...การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมิน คติวิเคราะห์ ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารอะไรให้ผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อจะประเมินว่านักเรียนได้พัฒนาศักยภาพในการอ่านของตน และสามารถใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความ เป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ เพียงใด...

การรู้เรื่องการอ่านมิใช่เพียงแค่ความสามารถในการอ่านหรือการแปลความสิ่งที่อ่านและทำความเข้าใจเท่านั้น หากแต่รวมไปถึงความสามารถในการเข้าใจ และตอบสนองสิ่งที่อ่าน รู้สึกว่าตนเกี่ยวข้องกับข้อความที่อ่าน และเสนอความเห็นตนต่อสิ่งที่อ่านได้ การรู้เรื่องการอ่าน

ทำให้แต่ละบุคคลประสบความสำเร็จ ช่วยพัฒนาความรู้ และศักยภาพของแต่ละบุคคล และทำให้บุคคลสามารถ อยู่ในสังคมได้ มีทักษะเพื่อการดำรงชีวิตและการทำงาน การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ครอบครัว และการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้วิชาต่างๆ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2557; Desrochers and Major, 2008)

จากการศึกษางานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน พบว่าม้งานวิจัยจำนวนมากที่ให้ความสนใจศึกษาการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน ปัญหาของการรู้เรื่องการอ่าน และแนวทางในการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของคนในกลุ่มอายุต่างๆ (Connor, 2007) การพัฒนาบุคคลผู้ที่จะเป็นผู้พัฒนาการรู้เรื่องการอ่านให้นักเรียน (Torgesen และคณะ, 2007; Torgesen, Houston, Rissman, and Kosanovich, 2007) การจัดการของโรงเรียนหรือสถาบันทางการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาตัวผู้บริหารในฐานะผู้นำองค์กรหรือผู้นำทีมที่จะพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านให้นักเรียน การจัดการสภาพบรรยากาศโรงเรียนหรือการพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน (Lynch and Alsop, 2007; Rissman, Miller and Torgesen, 2009)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรู้เรื่องการอ่านของไทย ไม่พบว่ามีกรวิจัยใดเน้นเรื่องการรู้เรื่องการอ่าน แต่มีงานวิจัยบางชิ้นเกี่ยวข้องกับประเด็นใกล้เคียง คือ เรื่องการอ่านหรือความเข้าใจในการอ่าน (ลำพูน หามฤทธิ, 2552) การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความเข้าใจในการอ่านที่มีแรงจูงใจในการอ่านและความสามารถทางภาษาเป็นตัวแปรส่งผ่านของนักเรียน ระดับประถมศึกษา (พิชพร นิโกบ, 2553) การศึกษาปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จของการจัดการระบบศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการประเมินการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2554) ส่วนผลการศึกษาเอกสารต่างประเทศโดยเน้นที่งานวิจัยในสามประเทศ ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศ

อาเซียนที่จะมีความร่วมมือในการพัฒนาหลายๆ ด้านในระยะเวลาอันใกล้นี้ ที่เข้าร่วมโครงการ PISA 2009 พบว่า มีนักวิจัยหลายท่านที่ได้ให้ความสำคัญกับการนำข้อมูลตามโครงการ PISA มาวิเคราะห์พัฒนาเป็นสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา เช่น การศึกษาปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาและการใช้กลยุทธ์ของการรู้เรื่อง การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน (Gong et al., 2557) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านของเด็กเน้นไปที่การจัดการสิ่งแวดล้อมในการอ่านรู้เรื่องและการอ่านในครอบครัว (Dowd, 2012) ดังนั้นการวิจัยเกี่ยวกับการรู้เรื่องการอ่านจึงยังเป็นสิ่งที่ควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาทั้งโดยการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่าน รวมถึงการพัฒนาแนวทางการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน

ด้วยเหตุจำนวนที่จำกัดของงานวิจัยเกี่ยวกับการรู้เรื่องการอ่านของไทยและการนำข้อมูลในโครงการ PISA 2009 มาพัฒนาเป็นสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนในประเทศกลุ่มอาเซียนแต่เนื่องจากข้อมูลในโครงการ PISA มีเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงคัดสรรตัวแปรบางตัวที่มีการสนับสนุนว่ามีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านในระดับนักเรียนและระดับโรงเรียนมาพัฒนาเป็นตัวแบบพหุระดับเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนไทยต่อไป

ตัวแปรคัดสรรที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านพบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านมีจำนวนมาก ตัวแปรเหล่านี้สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้หลากหลายกลุ่ม แต่เนื่องจากการวิเคราะห์โดยใช้ตัวแปรจำนวนมากเกิดข้อเสียเรื่องของความซับซ้อนในการวิเคราะห์ และความยุ่งยากในการแปลผล การวิจัยครั้งนี้จึงคัดเลือกตัวแปรที่นำมาศึกษาเฉพาะบางตัว โดยคัดเลือกตัวแปรที่ได้รับความนิยมจากงานวิจัยต่างๆ และมีความสัมพันธ์กับการรู้เรื่องการอ่านในระดับที่สูงกว่าตัวแปรอื่นๆ และเป็นตัวแปรที่อยู่ในฐานข้อมูลโครงการ PISA 2009 ตัวแปรที่คัดเลือกในครั้งนี้

นี้มีทั้งสิ้น 12 ตัวแปร เป็นตัวแปรระดับนักเรียนแปดตัวแปร เป็นตัวแปรระดับโรงเรียนสี่ตัวแปร รายละเอียดตัวแปรในแต่ละระดับเป็นดังต่อไปนี้

ตัวแปรระดับนักเรียน

ตัวแปรระดับนักเรียนหมายถึงคุณลักษณะของนักเรียน ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องพบว่าตัวแปรคุณลักษณะนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับการรู้เรื่องการอ่านมีจำนวนหลายตัวแปร ตัวแปรในระดับนักเรียนที่คัดเลือกสำหรับงานวิจัยนี้มีทั้งสิ้นแปด ตัวแปร ได้แก่ 1) เศรษฐฐานะของนักเรียน 2) ทรัพยากรทางการศึกษาที่บ้าน 3) ความหลากหลายในการอ่าน 4) ทักษะคิดต่อการอ่านและกิจกรรมการรู้เรื่องการอ่าน 5) เวลาที่ใช้ในการอ่าน 6) การรู้เรื่องการอ่าน 7) ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และ 8) วินัยในห้องเรียน รายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัวเป็นดังต่อไปนี้

1. เศรษฐฐานะของนักเรียน (Student socio-economic) หมายถึง มาตรฐานความเป็นอยู่ หรือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งอาจวัดได้จากรายได้ของผู้อุปการครอง จำนวนสมาชิกในบ้าน หรือความถี่ของการศึกษา โครงการ PISA ได้วัดเศรษฐฐานะของนักเรียนโดยใช้ดัชนีสถานะทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจที่ได้จากการศึกษา อาชีพ และทรัพย์สินที่มีที่บ้าน ผลการศึกษาวิจัย พบว่า เศรษฐฐานะของนักเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรวมถึง การรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนด้วย (Geske and Ozola, 2008)

2. ทรัพยากรทางการศึกษาที่บ้าน (Educational resources at home) หมายถึง สื่อ วัสดุต่างๆ ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมทางการศึกษาได้สะดวกขึ้น หรือเป็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาซึ่งมีหลากหลายประเภท เช่น พจนานุกรม คอมพิวเตอร์ ทีวีเรียน หนังสือเรียน ที่สำหรับเรียน อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ผลการวิจัยพบว่าการมีทรัพยากรทางการศึกษาที่บ้านมีผลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน ทรัพยากรทางการศึกษาที่บ้านเป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมทางการศึกษา อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากเศรษฐฐานะทาง

ครอบครัวของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีทรัพยากรทางการศึกษาที่บ้านมากมีแนวโน้มจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรู้เรื่องการอ่านและทักษะอื่นที่สูงกว่า เนื่องจากทรัพยากรทางการศึกษาเป็นสภาพแวดล้อมที่แสดงถึงความมั่งคั่งที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Lin, 2003)

3. ความหลากหลายในการอ่าน (Variety in reading) เป็นตัวแปรหนึ่งที่แสดงให้เห็นความตั้งมั่นความมุ่งมั่นของนักเรียนในการอ่าน ความหลากหลายในการอ่านวัดได้จากการการอ่านสื่อที่มีความหลากหลาย การอ่านสื่อที่หลากหลายช่วยพัฒนาการรู้ค่าศัพท์ และทักษะความเข้าใจ นักเรียนที่อ่านได้ดีมีแนวโน้มที่จะมีแรงจูงใจในการอ่าน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะกำกับหรือชี้แนะตนเองให้อ่านซึ่งทำให้เขาได้มีโอกาสในการเรียนรู้สิ่งที่อ่าน เทียบเท่ากับผู้ที่เรียนในชั้นเรียนเป็นเวลาหลายปี เมื่อนักเรียนได้อ่านนักเรียนก็จะได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเรียนรู้เรื่องการอ่าน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีคะแนนการรู้เรื่องการอ่านสูงคือนักเรียนที่มีการอ่านที่หลากหลาย (Geske and Ozola, 2008)

4. ทักษะคิดต่อการอ่านและกิจกรรมการอ่าน (reading activities and reading attitude) หมายถึง ความรู้สึกหรือแนวโน้มที่บุคคลตอบสนองต่อกิจกรรมการอ่านและการรู้เรื่องการอ่านซึ่งสามารถตอบสนองได้ในลักษณะของการชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยซึ่งทัศนคติต่อการอ่านจะมีผลต่อพฤติกรรมการอ่าน การพัฒนาทัศนคติต่อการอ่านสามารถพัฒนาได้จากครอบครัวและโรงเรียน สิ่งหนึ่งที่ช่วยพัฒนาทัศนคติต่อการอ่านคือการให้นักเรียนได้เข้าถึงสื่อที่มีความหลากหลาย จากงานวิจัยของ Lindsay (2010) พบว่า ทัศนคติต่อการอ่านและการจัดกิจกรรมในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนโดยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีเวลาในการแข่งขันการอ่าน พร้อมกันนั้นก็สอนให้นักเรียนได้รู้จักเทคนิควิธีที่จะช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านได้อย่างประสบความสำเร็จ ที่เป็นการสร้างความมั่นใจให้นักเรียน รู้สึก

ว่าตนมีความสามารถในการอ่านและสนุกสนานกับการอ่านมีผลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน

5. เวลาที่ใช้ในการอ่าน (reading time) หมายถึงระยะเวลาที่นักเรียนใช้ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเนื่องจากการอ่านในเวลาเรียนในแต่ละวัน Geske and Ozala (2008) พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถเรื่องการรู้เรื่องการอ่านจะใช้เวลาในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน การอ่านนี้อาจเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินของนักเรียนเองหรือการอ่านหนังสือกับผู้ปกครอง การที่นักเรียนใช้เวลาในการอ่านจะทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่าน และการที่นักเรียนอ่านได้อย่างถูกต้องนักเรียนจะเข้าใจสิ่งที่อ่านและมีความเพลิดเพลินกับการอ่าน

6. การรู้เหนือการอ่าน (meta-reading) เป็นความสามารถของนักเรียนในการรู้กระบวนการคิดของตนเอง รู้ว่าอะไรเหมาะสมกับตนเองในการเรียนรู้ และสามารถเลือกกลวิธีในการวางแผนควบคุม ประเมินการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้การเรียนรู้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ การการรู้เหนือการอ่านจึงประกอบไปด้วย การรู้เรื่องลักษณะสิ่งที่อ่าน การควบคุมการอ่านโดยใช้กระบวนการ และการตระหนักในกระบวนการว่าทำให้เกิดผลที่ถูกต้องหรือไม่อย่างไร การรู้เหนือการอ่านจึงมิใช่เน้นการรู้หรือความรู้ แต่เป็นการเน้นการคิดและกระบวนการคิด การพัฒนาตนเองให้มีความสามารถด้านการรู้เหนือการอ่านนั้น นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาโดยใช้การสอนกลยุทธ์ทางปัญญา (cognitive strategy instruction) มีกลยุทธ์ของการถามคำถาม การตัดสินใจ การโยนข้อมูลอ้างอิงความรู้เดิมที่มีอยู่ การสังเคราะห์สารสนเทศ การเชื่อมต่องานที่อ่านเพื่อทำความเข้าใจ (Damico, Baildon, Exter, and Guo, 2010)

7. ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน (teacher-student relations) เป็นคุณลักษณะสำคัญของทฤษฎีด้านแรงจูงใจและความผูกพันที่มีผลต่อการศึกษาในอนาคตและการปรับพฤติกรรมของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษาและมีความสัมพันธ์กับ

ครูในทางดีนักเรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียน ผลการวิจัยของ Huges and Kwok (2007) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้นักเรียนมีความผูกพันมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน และพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนสามารถทำนายทักษะการอ่านของนักเรียน และมีผลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน

8. วินัยในห้องเรียน (classroom discipline) วินัยในห้องเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลการเรียนรู้การอ่านของนักเรียน วินัยในห้องเรียนเป็นสิ่งแวดล่อมทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่ครูสามารถทำให้เกิดความผูกพันในการเรียนรู้ และพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างครูนักเรียนหรือระหว่างนักเรียน Reutzel and Clark (2011) ได้เสนอว่า ห้องเรียนที่มีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพคือห้องเรียนที่มีเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอน มีระเบียบวินัย และคาดหวังให้นักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียน มีการร่วมมือและการแข่งขัน และนักเรียนถูกฝึกให้เป็นผู้เรียนรู้ที่สามารถพึ่งตนเองได้ วินัยในห้องเรียนจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลการรู้เรื่องการอ่าน

ตัวแปรระดับโรงเรียน

ตัวแปรระดับโรงเรียนหมายถึงคุณลักษณะของโรงเรียน ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าตัวแปรคุณลักษณะโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์กับการรู้เรื่องการอ่านมีจำนวนหลายตัวแปร ตัวแปรในระดับโรงเรียนที่คัดเลือกสำหรับงานวิจัยนี้มีทั้งสิ้นสี่ตัวแปร ได้แก่ 1) นโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษา 2) หลักสูตรการสอน และการประเมินของสถานศึกษา 3) ทรัพยากรของสถานศึกษา และ 4) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร รายละเอียดตัวแปรเป็นดังต่อไปนี้

1. นโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษา (school's policies and practices) เป็น ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาตามหลักสูตรและการสอนการรู้เรื่อง การอ่าน เช่น ในกรณีนี้ที่โรงเรียนให้ความสำคัญต่อการรู้เรื่องการอ่าน ก็จะมีการนำเอาการรู้

เรื่องการอ่านผสมผสานไปในทุกวิชาในหลักสูตร หรืออาจจะกำหนดให้เป็นวิชาพิเศษ หรือมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านในโรงเรียน นโยบายของสถานศึกษามีผลต่อการดำเนินการในสถานศึกษาทั้งในเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน การพัฒนาครูให้มีความรู้ มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการอ่าน การจัดสรรหาทรัพยากรในสถานศึกษาหรือการดำเนินการอื่นๆ เพื่อพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน เนื่องจากการดำเนินการตามที่กล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษาในการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน (Strickland and Ayers, 2013)

2. หลักสูตร การสอน และการประเมินของสถานศึกษา (school's instruction, curriculum and assessment) หลักสูตรเป็นแกนนำการสอนและการประเมินผล การที่หลักสูตรจะส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนหรือการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านได้จำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรให้เอื้อต่อการรู้เรื่องการอ่าน การพัฒนาให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการอ่านจะต้องปรับหลักสูตรและการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และการอ่าน พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกิจกรรมสนทนาในประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การสอน พัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองของความสนใจ ภูมิหลังหรือความต้องการจำเป็นของนักเรียน ผสมผสานการเรียนรู้ค่านิยม วัฒนธรรมผ่าน การอ่านการเขียน (Callins, 2006)

3. ทรัพยากรของสถานศึกษา (school's resources) การที่โรงเรียนมีบุคลากรและสิ่งแวดล่อมที่ส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านได้ โรงเรียนสามารถดำเนินการสรรหาทรัพยากรโดยเลือกสื่อที่เอื้อต่อการสอนภาษาและสร้างโอกาสในการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน มีการออกแบบห้องเรียน การจัดการเรียนการสอน หรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกการจัดกิจกรรมหรือการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านให้กับบุคลากรในสถาน

ศึกษา อย่างไรก็ตาม Alivernini, Lucidi, Manganelli, and Losito (2010) ศึกษาอิทธิพลของทรัพยากรของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ผลจากการวิจัยพบว่าทรัพยากรของสถานศึกษามีผลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านน้อยมาก แต่ทรัพยากรของสถานศึกษามีผลโดยตรงต่อความพึงพอใจด้านอาชีพของครูและการปฏิบัติงานของครูในการจัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน

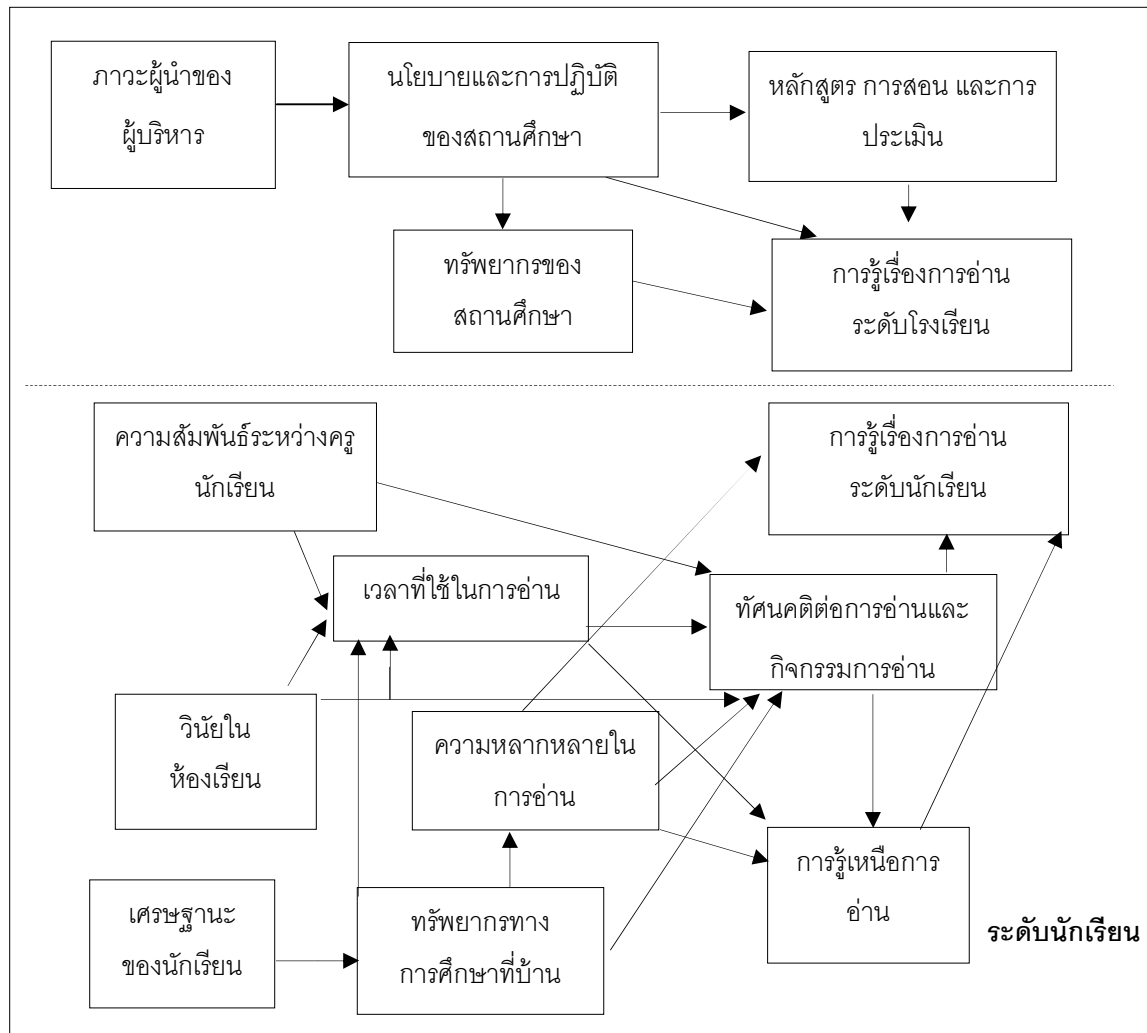
4. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (administrator leadership) ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน ในสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนพบว่าผู้บริหารมีความเป็นผู้นำในการพัฒนาทั้งในด้านของการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเพื่อพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน และให้การสนับสนุนต่างๆ ด้วยการตรวจเยี่ยม ช่วยเหลือ ให้การชี้แนะการสอน ให้ทีมแบ่งปันความสำเร็จหรือสิ่งที่แก้ไข สื่อสารและให้คุณค่ากำหนดนโยบายหรือให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การพัฒนามาตรฐานการรู้เรื่องการอ่านในห้องเรียนของนักเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาการรู้เรื่องการอ่าน สะท้อนกลับการสอนของครู รางวัล จัดสรรทรัพยากรส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน จัดหาสื่อเพื่อให้นักเรียน ส่งเสริมการเขียนที่เชื่อมโยงกับการอ่าน ให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน เพื่อความเข้าใจ พัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน รวมถึงใช้ข้อมูลในการวางแผนพัฒนานักเรียนและนำไปใช้อย่างยั่งยืน (Mitgang, 2012)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรู้เรื่องการอ่านและตัวแปรที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ผู้วิจัยคัดเลือกตัวแปรในการพัฒนาตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านดังนี้ ในระดับนักเรียนตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านระดับนักเรียน (SUMLITER) ได้แก่ 1) เศรษฐฐานะของนักเรียน (IDSES) 2) ทรัพยากรทางการศึกษาที่บ้าน (HEDRES) 3) ความหลากหลายใน

การอ่าน (DIVREAD) 4) ทักษะคิดต่อการอ่าน (JOYREAD) 5) การรู้เหนือการอ่าน (SUMMETA) 6) เวลาในการอ่าน (SUMREAD) 7) ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน (TSRELAT) และ 8) วินัยในห้องเรียน (DISCLIMA) ในระดับโรงเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านระดับโรงเรียน (SUM_LIT) ได้แก่ 1) หลักสูตร การสอน และการประเมิน (RESCURAS) 2) ทรัพยากรของสถานศึกษา (SCEDREQU) 3) นโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษา (EXTRACT) และ 4) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LEADERSH) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านในกลุ่มประเทศอาเซียน และ 2) ศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนายที่มีต่อตัวแปรตามในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีสมมติฐานสองประการ ได้แก่ 1) ตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 2) ตัวแปรทำนายระดับนักเรียนและระดับโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อตัวแปรตามในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิเพื่อการวิเคราะห์ กล่าวคือเป็นการนำข้อมูลจากฐานข้อมูล PISA 2009 ที่เน้นเรื่องการรู้เรื่องการอ่านมาใช้ในการวิเคราะห์ ตัวอย่างที่ใช้ในวิเคราะห์ครั้งนี้คือนักเรียนที่มีอายุ 15 ปี จำนวน 16,644 คนในกลุ่มประเทศอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการ PISA 2009 ซึ่งมี 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย สิงคโปร์และไทย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรทำนายระดับนักเรียนมีจำนวนแปดตัว ได้แก่ 1) เศรษฐฐานะของนักเรียน

2) ทรัพยากรทางการศึกษาที่บ้าน 3) ความหลากหลายในการอ่าน 4) ทักษะคิดต่อการอ่านและกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่าน 5) เวลาที่ใช้ในการอ่าน 6) การรู้เหนือการอ่าน 7) ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และ 8) วินัยในห้องเรียน และมีตัวแปรทำนายระดับโรงเรียนมีจำนวนสี่ตัว ได้แก่ 1) นโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษา 2) หลักสูตร การสอน และการประเมินของสถานศึกษา 3) ทรัพยากรของสถานศึกษา และ 4) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ตัวแปรตามในระดับนักเรียนและระดับโรงเรียนคือการรู้เรื่องการอ่านระดับนักเรียนและค่าเฉลี่ยการรู้เรื่องการอ่านระดับโรงเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ดาวน์โหลดแฟ้มข้อมูลสองแฟ้ม ได้แก่ แฟ้มคะแนนการรู้เรื่องการอ่านและตัวแปรที่เกี่ยวข้องระดับนักเรียน และแฟ้มตัวแปรที่เกี่ยวข้องระดับโรงเรียน และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

2. สร้างแฟ้มข้อมูลสองแฟ้มเพื่อการวิเคราะห์ โดยใช้การจัดประเภทข้อมูลตามประเทศ เลือกข้อมูลที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย ได้แฟ้มข้อมูลที่มีนักเรียนที่เข้ารับการทดสอบจำนวน 16,644 คน และเลือกโรงเรียนของตัวอย่าง ได้แฟ้มข้อมูลที่เป็นโรงเรียนของตัวอย่างจำนวน 584 โรงเรียน

3. ทำการผนวกรวม (aggregate) ข้อมูลระดับนักเรียน เพื่อให้ได้ตัวแปรการรู้เรื่องการอ่านระดับโรงเรียนซึ่งจะเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์พหุระดับในภายหลัง

4. รวมแฟ้มข้อมูลระดับนักเรียนและแฟ้มข้อมูลระดับโรงเรียน ดำเนินการรวมแฟ้มข้อมูลสองแฟ้มให้เป็นหนึ่งแฟ้มโดยการส่งผสานข้อมูลโดยใช้รหัสโรงเรียนเป็นตัวแปรที่ใช้ในการผสานข้อมูล ทำให้ได้ข้อมูลหนึ่งข้อมูลมีทั้งตัวแปรการรู้เรื่องการอ่านระดับนักเรียนและตัวแปรที่เกี่ยวข้องระดับนักเรียน และตัวแปรการรู้เรื่องการอ่านระดับโรงเรียนและตัวแปรที่เกี่ยวข้องระดับโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการนำข้อมูลจากการประเมินระดับนานาชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ การวิจัยนี้จึงเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ผู้วิจัยไม่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง แต่ใช้วิธีการเข้าถึงข้อมูล PISA2009 ทางเว็บไซต์ของ OECD และเลือกใช้ผลการประเมิน PISA 2009 ที่เน้นการประเมินการรู้เรื่องการอ่านที่เป็นปัจจุบันที่สุด

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษารอบแนวคิดในการประเมินโครงการ PISA ศึกษาการกำหนดนิยามของตัวแปรที่ได้คัดเลือกไว้ และศึกษาข้อคำถามจากเครื่องมือวัดประเมินที่ใช้ในโครงการ PISA 2009 ได้แก่ 1) แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน 2) แบบสอบถามนักเรียน และ 3) แบบสอบถามผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งแบบสอบถามฉบับที่ 2 -3 ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลตัวแปรระดับนักเรียนและระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ผู้วิจัยทำความเข้าใจวิธีการกำหนดค่าตัวแปร การรวมตัวแปรเพื่อทำความเข้าใจธรรมชาติของข้อมูลก่อนดำเนินเลือกตัวแปรและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์สองส่วน ส่วนแรกวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยายเพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้ ส่วนที่สองวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยการวิเคราะห์พหุระดับเพื่อตรวจสอบความตรงของตัวแบบที่พัฒนาขึ้น การวิเคราะห์ดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Mplus รูปแบบการวิเคราะห์ two level path analysis หรือการวิเคราะห์เส้นทางพหุระดับ 2 ระดับ ได้แก่ การวิเคราะห์ระดับนักเรียนและการวิเคราะห์ระดับโรงเรียน ตรวจสอบความตรงของตัวแบบที่พัฒนาโดยการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์และเปรียบเทียบดัชนีวัดความ

สอดคล้องของตัวแบบจากการประมาณค่าพารามิเตอร์

กับข้อมูลเชิงประจักษ์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ผลการวิเคราะห์ ส่วนแรก การหาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลนักเรียนจากแต่ละประเทศพบว่านักเรียนมาจากประเทศอินโดนีเซียสิงคโปร์และในไทยจำนวนที่ใกล้เคียงกัน 5,136, 5,283 และ 6,225 คน (ร้อยละ 30.86, 31.74 และ 40.59 ตามลำดับ) ผลการวิเคราะห์การแจกแจงของตัวแปรพบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง -1.043-0.730 ส่วนผลการวิเคราะห์ที่สองค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันตัวแปรระดับนักเรียนและโรงเรียนในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านแสดงดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันตัวแปรระดับนักเรียนในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน

	IDSES	HEDRES	DIVREAD	JOYREAD	DISCLIMA	TSRELAT	SUMMETA	SUMREAD	SUMLITER
IDSES	1								
HEDRES	.654(**)	1							
DIVREAD	.109(**)	.193(**)	1						
JOYREAD	.044(**)	.112(**)	.303(**)	1					
DISCLIMA	-.030(**)	.040(**)	.075(**)	.199(**)	1				
TSRELAT	.015	.080(**)	.089(**)	.214(**)	.122(**)	1			
SUMMETA	.256(**)	.196(**)	.020(*)	.142(**)	.070(**)	.055(**)	1		
SUMREAD	.008	.097(**)	.229(**)	.242(**)	.113(**)	.145(**)	-.002	1	
SUMLITER	.504(**)	.421(**)	.090(**)	.211(**)	.083(**)	.083(**)	.489(**)	-.006	1
Mean	-1.043	-0.430	0.730	0.426	0.238	0.155	0.270	0.423	450.689
S.D.	1.167	1.078	1.144	0.710	0.829	0.837	0.858	0.637	92.736

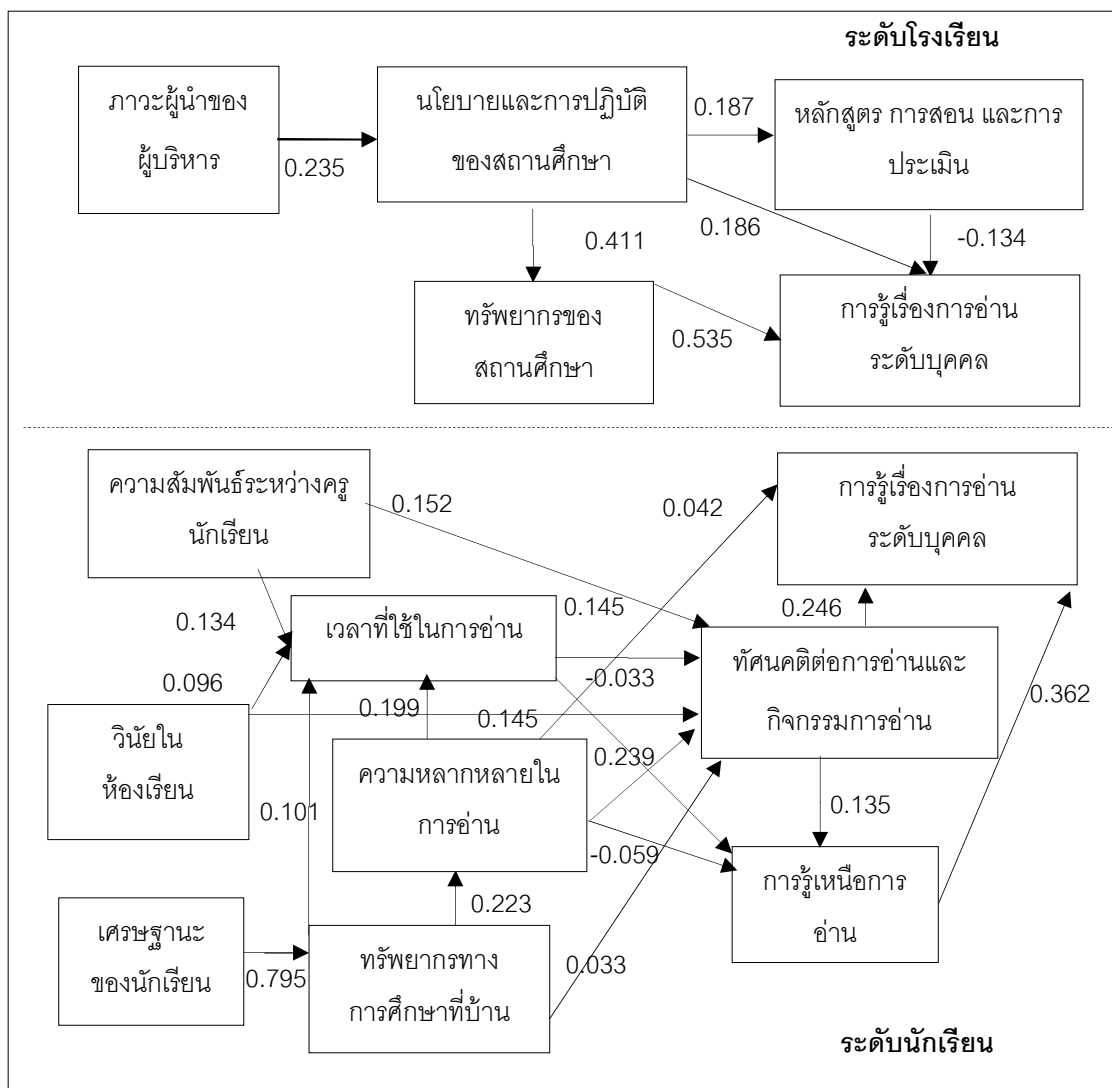
ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรระดับนักเรียนในตัวแบบ 36 คู่ มี 32 คู่ แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่มีค่าเป็นบวก ยกเว้นค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างเศษฐฐานะของนักเรียนกับวินัยในห้องเรียนที่ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มีค่าเป็นลบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.020 ถึง 0.654 โดยค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดเป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการอ่านเหนือการอ่านกับตัวแปรความหลากหลายในการอ่าน ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทรัพยากรทางการศึกษาที่บ้านกับตัวแปรเศรษฐกิจฐานะของนักเรียน

ตารางที่ 2 สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันตัวแปรระดับโรงเรียนในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน

	SUM_LIT	LEADERSH	RESCURAS	SCEDREQU	EXTRACT
SUM_LIT	1				
LEADERSH	.105(*)	1			
RESCURAS	-.148(**)	-.015	1		
SCEDREQU	.612(**)	.183(**)	-.077	1	
EXTRACT	.427(**)	.235(**)	-.015	.411(**)	1
Mean	443.629	0.579	0.338	-0.163	0.660
S.D.	73.237	0.924	0.969	1.343	1.082

ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรระดับโรงเรียนในตัวแบบ 10 คู่ มี 7 คู่ที่ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มีทั้งค่าที่เป็นบวกและเป็นลบ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.105 ถึง 0.612 โดยค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ต่ำสุดเป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลักสูตร การสอน และการประเมินกับตัวแปรภาวะผู้นำของผู้บริหาร ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์สูงสุดเป็นค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทรัพยากรของสถานศึกษากับตัวแปรการรู้เรื่องการอ่านระดับโรงเรียน

2. ผลการตรวจสอบความตรงของตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านที่พัฒนาขึ้น พบว่า ตัวแบบที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมี ค่า $\chi^2 = 28.546$, $df = 17$, $\chi^2/df = 1.679$, $P\text{-value} = 0.0389$, $CFI = 0.999$, $TLI = 0.998$, $RMSEA = 0.006$, $SRMRW = 0.004$, $SRMRB = 0.032$, ค่า χ^2/df มีค่าน้อยกว่า 5 ค่าดัชนี CFI และ TLI ที่มีค่ามากกว่า 0.08 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.08 และ SRMR มีค่าต่ำกว่า 0.05 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนแสดงดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน

3. ผลการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทำนายในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน

3.1 อิทธิพลทางตรงระดับนักเรียน ผลพบว่าตัวแปรทำนายที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านระดับนักเรียนมีสามตัว ได้แก่ 1) ความหลากหลายในการอ่าน 2) ทักษะคิดต่อการอ่านและ 3) การรู้เนื้อเรื่องการอ่าน โดยมีค่าอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาทิศทางอิทธิพลพบว่าตัวแปรทำนายทุกตัวในตัวแบบมีอิทธิพลในทางบวกต่อตัวแปรตาม ยกเว้น ตัวแปรความหลากหลายในการอ่านและเวลาที่ใช้ในการอ่านที่มีอิทธิพลในทางลบต่อตัวแปรการรู้เนื้อเรื่องการอ่าน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 อิทธิพลทางตรงของตัวแปรต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับนักเรียน

ตัวแปรเหตุ	ตัวแปรผล	Standard estimate	SE	Z	p-value	R ²
การรู้เนื้อเรื่องการอ่าน	การรู้เรื่องการอ่าน	0.362	0.009	40.234	0.000	0.239
ทักษะคิดต่อการอ่านและกิจกรรม		0.246	0.008	31.399	0.000	
ความหลากหลายในการอ่าน		0.042	0.008	5.177	0.000	
ความหลากหลายในการอ่าน	การรู้เนื้อเรื่องการอ่าน	-0.059	0.011	-5.626	0.000	0.019
เวลาที่ใช้ในการอ่าน		-0.033	0.010	-3.265	0.001	
ทักษะคิดต่อการอ่านและกิจกรรม		0.135	0.009	15.412	0.000	
ความหลากหลายในการอ่าน	ทักษะคิดต่อการอ่าน	0.239	0.009	28.080	0.000	0.172
เวลาที่ใช้ในการอ่าน	และกิจกรรม	0.145	0.009	17.035	0.000	
วินัยในห้องเรียน		0.145	0.009	16.298	0.000	
ความสัมพันธ์ครู นักเรียน		0.152	0.009	16.126	0.000	
ทรัพยากรทางการศึกษา		0.033	0.009	3.781	0.000	
ความสัมพันธ์ครู นักเรียน	เวลาที่ใช้ในการอ่าน	0.134	0.009	15.633	0.000	0.030
วินัยในห้องเรียน		0.096	0.009	10.360	0.000	
ความหลากหลายในการอ่าน		0.199	0.009	22.147	0.000	
ทรัพยากรทางการศึกษา		0.101	0.008	12.237	0.000	
ทรัพยากรทางการศึกษา	ความหลากหลายในการอ่าน	0.223	0.014	15.458	0.000	0.036
เศรษฐกิจฐานะของนักเรียน	ทรัพยากรทางการศึกษา	0.795	0.023	34.202	0.000	0.407

3.2 อิทธิพลทางอ้อมระดับนักเรียน สำหรับอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรระดับนักเรียนในตัวแบบการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน พบว่า มีตัวแปรสามตัวส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรตามในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน ได้แก่ ตัวแปรเศรษฐกิจฐานะของนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูนักเรียน และวินัยในห้องเรียน รายละเอียดของอิทธิพลทางอ้อมของแต่ละตัวแปรในระดับนักเรียนแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 อิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับนักเรียน

ตัวแปร	อิทธิพลอ้อม	Standard estimate	SE	Z	p-value
ตัวแปรเหตุ	ผลรวมทางอ้อม	0.178	0.014	13.003	0.000
เศรษฐฐานะของนักเรียน	ความหลากหลายในการอ่าน	0.178	0.014	13.003	0.000
ตัวแปรผล	ทรัพยากรทางการศึกษา				
ความหลากหลายการอ่าน	เศรษฐฐานะของนักเรียน				
ตัวแปรเหตุ	ผลรวมทางอ้อม	-0.002	0.001	-2.403	0.016
เศรษฐฐานะของนักเรียน	การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เนื้อการอ่าน	-0.004	0.001	-4.650	0.000
ตัวแปรผล	ทัศนคติต่อกิจกรรมและการอ่าน				
การรู้เรื่องการอ่าน	เวลาที่ใช้ในการอ่าน				
	ความสัมพันธครู นักเรียน				
	การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เนื้อการอ่าน	0.002	0.000	9.077	0.000
	ทัศนคติต่อกิจกรรมและการอ่าน				
	ความหลากหลายในการอ่าน				
	ทรัพยากรการศึกษา เศรษฐฐานะนักเรียน				
ตัวแปรเหตุ	ผลรวมทางอ้อม	-0.001	0.000	-1.295	0.195
ความสัมพันธครู นักเรียน	การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เนื้อการอ่าน	-0.002	0.000	-3.267	0.001
ตัวแปรผล	เวลาที่ใช้ในการอ่าน				
การรู้เรื่องการอ่าน	ความสัมพันธครู นักเรียน				
	การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เนื้อการอ่าน	0.001	0.000	9.224	0.000
	ทัศนคติต่อกิจกรรมและการอ่าน				
	เวลาที่ใช้ในการอ่าน				
	ความสัมพันธครู นักเรียน				
ตัวแปรเหตุ	ผลรวมทางอ้อม	0.000	0.000	-1.263	0.207
วินัยในห้องเรียน	การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เนื้อการอ่าน	-0.001	0.000	-3.012	0.003
ตัวแปรผล	เวลาที่ใช้ในการอ่าน วินัยใน				
การรู้เรื่องการอ่าน	การรู้เรื่องการอ่าน การรู้เนื้อการอ่าน	0.001	0.000	7.359	0.000
	ทัศนคติต่อกิจกรรมและการอ่าน				
	เวลาที่ใช้ในการอ่าน วินัยในห้องเรียน				
ตัวแปรเหตุ	ผลรวมทางอ้อม	0.006	0.001	9.461	0.000
เศรษฐฐานะของนักเรียน	การรู้เนื้อการอ่าน	0.006	0.001	9.461	0.000
ตัวแปรผล	ทัศนคติต่อกิจกรรมและการอ่าน				
การรู้เนื้อการอ่าน	ความหลากหลายในการอ่าน				
	ทรัพยากรการศึกษา เศรษฐฐานะนักเรียน				

ตัวแปร	อิทธิพลข้าม	Standard estimate	SE	Z	p-value
ตัวแปรเหตุ	ผลรวมทางข้าม	0.043	0.004	12.044	0.000
เศรษฐกิจฐานะของนักเรียน	ทัศนคติต่อกิจกรรมและการอ่าน	0.043	0.004	12.044	0.000
ตัวแปรผล	ความหลากหลายในการอ่าน				
ทัศนคติต่อกิจกรรมและการอ่าน	ทรัพยากรการศึกษา				
	เศรษฐกิจฐานะของนักเรียน				

3.3 อิทธิพลทางตรงระดับโรงเรียน เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงของตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อตัวแปรตามในระดับโรงเรียน พบว่า ตัวแปรทำนายในระดับโรงเรียนทั้งสามตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในตัวแบบการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน เมื่อพิจารณาทิศทางอิทธิพลพบว่าตัวแปรหลักสูตรการสอนและการประเมินเป็นตัวแปรเดียวที่มีอิทธิพลทางลบต่อการรู้เรื่องการอ่านระดับโรงเรียน อิทธิพลของ ตัวแปรทำนายที่มีต่อตัวแปรตามในตัวแบบการรู้เรื่องการอ่านระดับโรงเรียนแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 อิทธิพลทางตรงของตัวแปรต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับโรงเรียน

ตัวแปรผล	ตัวแปรเหตุ	Standard estimate	SE	Z	p-value	R ²
การรู้เรื่องการอ่าน	หลักสูตรการสอน การประเมิน	-0.134	0.033	-4.076	0.000	0.421
	ทรัพยากรของสถานศึกษา	0.535	0.030	17.942	0.000	
	นโยบายและการปฏิบัติ	0.186	0.034	5.453	0.000	
การปฏิบัติของสถานศึกษา	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	0.235	0.040	5.824	0.000	0.055
ทรัพยากรของสถานศึกษา	นโยบายและการปฏิบัติ	0.411	0.034	12.190	0.000	0.000

3.4 อิทธิพลทางข้ามระดับโรงเรียน สำหรับอิทธิพลทางข้ามของตัวแปรระดับโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลทางข้ามต่อการรู้เรื่องการอ่านและทรัพยากรของสถานศึกษาผ่านนโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษา และหลักสูตร การสอน และการประเมินของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางข้ามของตัวแปรทำนายระดับโรงเรียนแสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 อิทธิพลทางข้ามของตัวแปรต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระดับโรงเรียน

ตัวแปร	อิทธิพลข้าม	Standard estimate	SE	Z	p-value
ภาวะผู้นำ	ผลรวมทางข้าม	0.096	0.019	4.988	0.000
การรู้เรื่องการอ่าน	การรู้เรื่องการอ่าน นโยบายและการปฏิบัติ	0.044	0.011	3.932	0.000
	ภาวะผู้นำของผู้บริหาร				
	การรู้เรื่องการอ่าน ทรัพยากรของสถานศึกษา	0.052	0.011	4.671	0.000
	นโยบายและการปฏิบัติ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร				
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	ผลรวมทางข้าม	0.097	0.080	4.842	0.000
ทรัพยากรของ	ทรัพยากรของสถานศึกษา นโยบายและการ	0.097	0.080	4.842	0.000
สถานศึกษา	ปฏิบัติของสถานศึกษา ภาวะผู้นำของผู้บริหาร				

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน ผลการพัฒนาตัวแบบโดยการตรวจสอบความตรงของตัวแบบพบว่าตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่านที่พัฒนา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปร ในตัวแบบ พบว่า ในระดับนักเรียนตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านคือตัวแปรต้นทั้งแปดตัวในตัวแบบมีตัวแปรทำนายสามตัวที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตามในตัวแบบ ได้แก่ 1) ความหลากหลายในการอ่าน 2) ทักษะคิดต่อการอ่าน 3) การรู้เนื้อหการอ่าน ส่วนตัวแปรที่เหลือมีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านผ่านตัวแปรทั้งสามตัวนี้ อิทธิพลของตัวแปรเหล่านี้ที่มีต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนสอดคล้องกับแนวคิดของ Geske and Ozola (2008), Lindsay (2010), OECD (2010) และ Reutzel and Clark (2011) ที่เสนอว่าความหลากหลายในการอ่าน ทักษะคิดต่อการอ่าน การรู้เนื้อหการอ่านมีส่วนส่งเสริมพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน

ส่วนตัวแปรระดับโรงเรียนพบว่าตัวแปรที่ศึกษามีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน โดยพบว่าตัวแปรสามตัวที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่าน ได้แก่ 1) ทรัพยากรของสถานศึกษา 2) หลักสูตรการสอน การประเมิน และ 3) นโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษา ส่วนอิทธิพลทางอ้อมพบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนผ่าน ตัวแปรตามในระดับโรงเรียน การที่ตัวแปรทำนายระดับโรงเรียนทั้งสี่ตัวที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านสอดคล้องกับผลของ Alivernini, Lucidi, Manganelli, and Losito (2010) และ Strickland and Ayers (2013) ที่เสนอว่าตัวแปรในระดับโรงเรียน ได้แก่ ทรัพยากรของสถานศึกษา หลักสูตรการสอน การประเมิน นโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษาและภาวะผู้นำของผู้บริหารมีผลต่อการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านให้กับนักเรียน ช่วยให้การพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านในโรงเรียนประสบความสำเร็จ

2. อิทธิพลของตัวแปรในตัวแบบพหุระดับการรู้เรื่องการอ่าน เมื่อพิจารณาทิศทางและขนาด พบว่าตัวแปรต้นระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านในทางบวก มีสามตัว ได้แก่ 1) ความหลากหลายในการอ่าน 2) ทักษะคิดต่อการอ่านและกิจกรรมการอ่าน 3) การรู้เนื้อหการอ่าน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงมากที่สุด คือ การรู้เนื้อหการอ่าน ทักษะคิดต่อการอ่านและความหลากหลายในการอ่านตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่เหลือพบว่าอิทธิพลทางบวกต่อการรู้เรื่องการอ่านผ่านตัวแปรทั้งสามเหล่านี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ความหลากหลายในการอ่านและเวลาที่ใช้ในการอ่านที่มีอิทธิพลทางลบต่อการรู้เนื้อหการอ่านซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าเหตุมาจากนิยามที่กำหนดในการรวบรวมข้อมูลของตัวแปร ทั้งสองตัว กล่าวคือความหลากหลายในการอ่านและเวลาที่ใช้ในการอ่าน เป็นตัวแปรที่รวมการอ่านหนังสือที่หลากหลายทั้งวิชาการ ข่าวสาร ความบันเทิง ซึ่งหากเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ โอกาสที่นักเรียนจะใช้การคิดวิเคราะห์ วิจัยจะมีน้อยลง แต่นักเรียนก็ยังคงชอบการอ่านเพราะมีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน ในขณะที่นักเรียนที่อ่านหนังสือวิชาการหรือข่าวสารเป็นส่วนใหญ่แม้จะมีความเพลิดเพลินน้อย อ่านน้อย แต่ก็ได้พัฒนาความสามารถในด้าน การคิด ดังนั้นความหลากหลายในการอ่านและเวลาที่ใช้ในการอ่าน จึงส่งผลทางลบต่อการรู้เนื้อหการอ่าน

เมื่อพิจารณาทิศทางและขนาด พบว่าตัวแปรต้นในระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านโดยมีอิทธิพลทางตรงมีเพียงสามตัว ได้แก่ หลักสูตร การสอน และการประเมินของสถานศึกษา ทรัพยากรของสถานศึกษา และนโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษา ส่วนตัวแปรภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนผ่าน ตัวแปรหลักสูตร การสอน และการประเมินของสถานศึกษา ทรัพยากรของสถานศึกษา และนโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Schneider and Foot (2013) ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการหลักสูตรที่เน้นการรู้เรื่องการอ่าน การให้เวลา

ในการฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่านโดยการเพิ่มจำนวนชั่วโมงวิชาที่สามารถฝึกทักษะการรู้เรื่องได้มาก หรือเพิ่มวิชาการรู้เรื่องการอ่านหรือนำเรื่องการรู้เรื่องการอ่านผสมผสานในวิชาต่างๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Callins (2006) ที่เสนอว่าการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และการอ่าน มีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองของความสนใจ ภูมิหลัง หรือความต้องการจำเป็นของนักเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ OECD (2010) และสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2554) ที่พบว่านักเรียนที่มาจากโรงเรียนที่มีการกำหนดนโยบายประเมินและมีการตรวจสอบภายในมีแนวโน้มที่จะมีคะแนนการรู้เรื่องการอ่านมากกว่านักเรียนที่มาจากโรงเรียนที่ไม่ให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการมีอำนาจในการกำกับดูแลตนเองและประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนช่วยทำให้โรงเรียนมีอิสระในการดำเนินการ สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การประเมินนักเรียน การจัดสรรทรัพยากรโดยมีการประกันคุณภาพเป็นหลักการดำเนินการสามารถทำให้สถานศึกษาดำเนินการเพื่อพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านได้อย่างอิสระ แต่การที่หลักสูตร การสอนและการประเมินของสถานศึกษามีอิทธิพลทางลบต่อตัวแปรการรู้เรื่องการอ่านนั้น น่าจะเป็นการที่กิจกรรมด้านวิชาการของสถานศึกษามีหลากหลายนโยบาย ไม่ตั้งเดียว ทำให้เกิดผลลบ แต่ถ้านโยบายเน้นที่งานด้านวิชาการก็จะทำให้มีการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนทั้งโรงเรียน

ส่วนตัวแปรทรัพยากรของสถานศึกษามีผลต่อการรู้เรื่องการอ่านสอดคล้องกับแนวคิดของ Alivernini, Lucidi, Manganelli, and Losito (2010) ซึ่งได้ทำการศึกษาพบว่าทรัพยากรของสถานศึกษามีผลต่อการอ่านแม้จะพบว่าทรัพยากรของสถานศึกษามีผลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านน้อยมาก ทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษา หากบุคลากรใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน หรือสร้างสิ่งแวดล้อมความสะดวกการจัดกิจกรรมหรือการดำเนินการที่

เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านก็จะทำให้นักเรียนพัฒนาทัศนคติต่อการอ่านและส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านในที่สุด

3. อิทธิพลโดยอ้อมของตัวแปรทำนายกับการรู้เรื่องการอ่าน ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านระดับนักเรียนพบว่า ไม่มีตัวแปรใดที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านในระดับนักเรียนเนื่องจากค่าอิทธิพลทางอ้อมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเศรษฐกิจฐานะของนักเรียนที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านผ่านตัวแปรทัศนคติต่อการอ่าน อธิบายได้ว่า เศรษฐฐานะของนักเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรวมถึงการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนด้วย (Geske and Ozola, 2008) การที่เศรษฐกิจฐานะส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านผ่านทัศนคติต่อการอ่านนั้น เนื่องจากการพัฒนาทัศนคติต่อการอ่านสามารถพัฒนาได้จากครอบครัวและโรงเรียน การที่นักเรียนมีเศรษฐกิจฐานะที่ดีจะช่วยพัฒนาทัศนคติต่อการอ่านคือครอบครัวจะช่วยให้นักเรียนได้เข้าถึงสื่อที่มีความหลากหลาย ดังเช่นการวิจัยของ Lindsay ที่ (2010) พบว่า การที่นักเรียนได้รับสื่อที่หลากหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อที่จูงใจนักเรียน จะทำให้นักเรียนพัฒนาทัศนคติต่อการอ่านและความสามารถในการอ่าน ส่วนผลการวิเคราะห์ระดับโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านผ่าน นโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษาและทรัพยากรของสถานศึกษา ผลการวิจัยนี้สนับสนุนงานวิจัยหลายชิ้นที่เสนอว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนผ่านตัวแปรอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านดำเนินการได้โดยพัฒนาการรู้เห็นการอ่าน และทัศนคติต่อการอ่าน และทรัพยากรของสถานศึกษา และนโยบายและการปฏิบัติของสถานศึกษาเนื่องจากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่ศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่าน

2. การพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านโดยเน้นที่การลดความแตกต่างของเศรษฐฐานะนักเรียนแต่ละคนที่จะมีผลด้วยการพัฒนาทัศนคติต่อการอ่านของนักเรียนด้วยการจัดสื่อ อุปกรณ์ส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน ตลอดจนเปิดโอกาสในการสร้างกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนสนุกกับการอ่านพัฒนาตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม เนื่องจากผลจากการวิเคราะห์พบว่าเศรษฐฐานะของนักเรียนที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านผ่านตัวแปรทัศนคติต่อการอ่าน

3. การสนับสนุนการรู้เรื่องการอ่านโดยพัฒนาภาวะผู้นำ หรือบทบาทของผู้บริหารเนื่องจากผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อตัวแปรระดับโรงเรียนตัวอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านโดยการควบคุมความหลากหลายในการอ่าน และ เวลาที่ใช้ในการอ่านให้มีความเหมาะสมและส่งผลในทางบวก เนื่องจากผลพบว่าตัวแปรทั้งสองมีอิทธิพลทางลบต่อตัวแปรอื่น ดังนั้นจึงอาจมีการศึกษาต่อว่าประเภทของสิ่งที่อ่านประเภทใดที่มีผลต่อการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านในทางบวกหรือทางลบ ทั้งนี้เพื่อจะได้ประโยชน์ในการเลือกสื่อเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาให้เหมาะสม และควบคุมเวลาอ่านหนังสือบางประเภทของนักเรียน

2. การส่งเสริมการศึกษาเรื่องประเภทของหลักสูตร การสอน และการประเมินที่มีผลต่อการรู้เรื่องการอ่านเพื่อจะจัดการพัฒนาหลักสูตร การสอน และการประเมินที่ส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรนี้มีอิทธิพลทางลบต่อตัวแปรอื่น เนื่องจากหลักสูตรการสอนการประเมินที่มีผลต่อการรู้เรื่องการอ่านนี้เป็นการจัดหลักสูตร การสอน และการประเมินที่ไม่ได้เน้นการรู้เรื่องการอ่าน

บรรณานุกรม

- ประสงค์ เมธีพินิตกุล. (2550). การประเมินผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านตามแบบ PISA. *วิชาการ*, 10(1), 44-49.
- พิศพร นิโกบ. (2553). การพัฒนาตัวแบบเชิงสาเหตุของความเข้าใจในการอ่านที่มีแรงจูงใจในการอ่านและ
ความสามารถทางภาษาเป็นตัวแปรส่งผ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต สาขาวิจัยและวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ลำพูน หามฤทธิ์. (2552). การวิเคราะห์ตัวแบบเชิงสาเหตุหุระดับความสามารถทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความ
เข้าใจ ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร : การวิเคราะห์ตัวแบบเชิงเส้นตรง
ระดับลดหลั่น. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2554). **ปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จของการจัดการระบบศึกษา.
ประเทศไทย: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.**
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2557). **ผลการประเมิน PISA 2009 การอ่าน คณิตศาสตร์ และ
วิทยาศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- Alivernini, F., F. Lucidi, S. Manganelli and B. Losito, (2010). *The interplay between school, teacher, family and
student factors and their relationships to reading literacy in Italy.* (Online).
Available:http://www.iea.nl/fileadmin/user.../IRC2010_Alivernini_Lucidi_etal.pdf. Accessed [22/8/2003].
- Callins, T. (2006). *Culturally responsive literacy instruction.* Arizona: The National Center for Culturally
Responsive Educational Systems (NCCREST). (Online).
Available:http://www.niusileadscape.org/docs/FINAL.../Literacy_Brief_highres.pdf. Accessed
[22/6/2015].
- Damico, J. Baildon, M. Exter, M. & Guo, S. J. (2009-2010). *Where we read from matters: disciplinary in a ninth-
grade social studies classroom.* *Journal of Adolescent and Adult Literacy*, 53, (4) 325-335.
- Desrochers, A. and S. Major. (2008). "Literacy development in canada." *Canadian Psychology/Psychologie
Canadienne* 49 (2): 79-81.
- Dowd, A. J. (2012). *Save the children research report literacy skills: indonesia.* The Children Federation, Inc.
(Online).
Available:[http://education.indiana.edu/ciedr/SUPER%20Indonesia%20Literacy%20Boost%20Baseline%
20-%202012.pdf](http://education.indiana.edu/ciedr/SUPER%20Indonesia%20Literacy%20Boost%20Baseline%20-%202012.pdf). Accessed [22/6/2015].
- Gong, W., Zhang, D. Zhang, L. J., Kiss, T. & Ang-Tay, M. Y. (n.d.) *Factors and strategy use in singaporean.*
(Online). Available: [http://www.nus.edu.sg/celc/research/ books/reit/vol10/01to24-gong.pdf](http://www.nus.edu.sg/celc/research/books/reit/vol10/01to24-gong.pdf). Accessed
[20/7/2015].
- Geske, A.& A. Ozola, (2008). "Factors influencing reading literacy at the primary school level." *Problems of
Education in the 21st Century*, 6, 71-77.
- Huges, J. & Kwok, O. (2007). *Influence of student-teacher and parent-teacher relationships on lower achieving
Readers' engagement and achievement in the primary grades.* *Journal of Educational Psychology*, 99,
(1) 39-51.

- Lin, Q. (2003). *Family involvement research digests: harvard family research project* (Online). Available: <http://www.hfrp.org/publications-resources/browse-our-publications/parent-involvement-and-early-literacy>. Accessed [20/8/2015].
- Mitgang, L. (2012). *The making of the principal: five lessons in leadership training*. NY: The Wallace Foundation.
- OECD. (2010). *PISA 2009 results: Executive summary*. (Online). Available: <http://www.oecd.org/pisa/pisaproducts/46619703.pdf>. Accessed [8/5/2015].
- Reutzel, D. R. & Clark, S. (2011). *Organizing literacy classrooms for effective*. *The Reading Teacher*, 65(2), 96–109.
- Rissman, L. M., Miller, D. H., and J. K. Torgesen. (2009). *Adolescent literacy walk-through for principals: A guide for instructional leaders*. Portsmouth, New Hampshire: RMC Research Corporation, Center on Instruction.
- Schneider, J. & Foot, R. (2013). *Teaching strategies to support vocational education students' reading literacy*. *Clearing House*, 86(1), 32-36.
- Strickland, D. & Riley-Ayers, S. (2013). *Early literacy: policy and practice in the preschool years*. (Online). available: <http://www.readingrockets.org/article/11375>. Accessed [15/7/2015].